

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

54. Domine, vis dicamus vt ignis descendat de cœlo, & consumat illos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

bonorum animas in corpora transfigrare, magis declarat Antiq. lib. 18. cap. 2. eorum sententiam fuisse, quod bonorum animæ facile ad corpora redirent. j. ex mortuis resurgerent, vt hîc de illis Lucas refert. Tametsi verò Iudæi hodie hoc errore laborant, non sequitur vlllo modo etiam Christi tempore eodẽ errore eos laborasse. Recentiores quippe Iudæi non bonorum tantum sed & impiorum animas transfigrare existimant, multisque alijs erroribus laborant à quibus Iudæi Christo veniente immunes erant. Est igitur vanum & fabulosum, Iudæos, Christo veniente, errore hoc Pythagorico laborasse.

54. *Domine, vis dicamus vt ignis descendat de cælo, & consumat illos?*

ARRIPIT hîc occasionem Calvinus eorum pietatem taxandi qui Sanctorum Patrum exempla imitari student. *Hîc (inquit) videmus quò nos impellat stulta sanctorum patrum imitatio. Quare verò istud? Obtendunt (inquit) Iacobus & Ioannes Eliæ exemplū, sed non attendunt quantum ab Eliæ differant. Non bene examinant zeli sui intemperiam: ad Dei vocationem non respiciunt.* Hæc ille. Sed primū aperte mentitur, quum ait Apostolos obtendere Eliæ exemplum. Nullam Eliæ mentionem faciunt: ergo eius exemplū non obtendunt. Illud quippe obtendimus quod ad facti nostri vel rationem vel exculationem disertè proferimus. Deinde etsi conijcere liceat ad exemplū Eliæ eos hoc petijisse, tamen neque ex coniectura fas est Apostolos condemnare, neque hæc coniectura firma est. Elias quippe ad suam tutelam, suoque voto in regios milites, qui ad eum capiendum venerant,

SS. Patrū
imitatio
defen-
ditur.

nerant, ignem de celo impetrauit. Apostoli neq; suam sed magistri sui causam agunt, neque ad suum votum sed ad Christi beneplacitum ignem de celo perunt. *Vis* (inquiunt) *ut dicamus ut ignis descendat de celo?* Rem totam voluntati Christi relinquunt. Hoc discrimen Calvinus eludere conatur. *Quantum* (inquit) *dubium est, putentne sibi in manu esse potentiam, an sibi à Christo dari petant; mihi tamen hoc magis probabile est, quòd stulta fiducia elati, modò annuat Christus, ad exequendam vindictam se armatos esse non dubitent.* Hæc ille. Contra aperta Apostolorum verba in dubium vocat, an ignem è celo deuocandi potentiam sibi in manu esse putent (sicuti in manu Eliæ erat, hanc illi potentiam Deo concedente) an sibi à Christo dari petant: & illud prius magis probabile existimat, quum disertissimis verbis hanc à Christo potentiam petierint. Dixerunt enim, *Vis ut dicamus*, id est, placetne tibi ut nos iubeamus. Si enim tibi placet, & tu fieri id vis, nos illud exequemur. Elias autem, cuius exemplum Apostolos hinc obtendere Calvinus mentitur, quum milites regios occidere vellet, nõ dixit, Domine, vis ut dicam ut ignis descendat de celo; sed dixit, *Si homo Dei ego sum, descendat ignis de celo.* Elias ergo simpliciter, quatenus homo Dei est, hoc iubet. Apostoli si Christus velit, non aliter, iubere parati sunt. Nõ dicunt, Si nos Apostoli sumus, descendat ignis. Sed si tu vis ut dicamus, quòd ignis descendat, parati sumus hoc dicere. Planum igitur & perspicuum est, quòd à Christo hanc sibi potestatem dari petunt, non eam sibi in manu sua esse putant.

Deinde non ideo Christus Apostolos reprehendit quòd quasi Eliæ imitatores esse vellent, & Patrum suorum exempla præposterè sequi; sed quòd

Apostoli
contra
procacitatem
Caluini
defen-
duntur.

2. Reg. 1.

Patrum
imitatio-
ne in
Christus
non re-
prehendit.

Conse-
quentia
Caluina-
na ab-
furditas.

quod non aduerterent se huiusmodi Patrum non esse filios, nec ad illum spiritum pertinere quem illi acceperunt, seueritatis scilicet, quæ in timore suos contineret (quæ fuit veteris populi disciplina) sed ad spiritum mansuetudinis & misericordie, quæ per amorem alliceret, qui Euangelicus spiritus est. Sic enim illorum temeritatem corrigit: *Nescitis cuius spiritus estis*, id est, nescitis quem spiritum habere debeatis, videlicet Euangelicum, non legalem; mansuetudinis, non seueritatis, denique ad ædificationem, non ad destructionem. Nam & ego magister vester *non veni animas perdere, sed saluare*. Hic est germanus huius loci sensus. Nulla igitur est ista consequentia: Apostoli & noui testamenti ministri non debent veteris testamenti Patres in eo quod illius testamenti statum concernit imitari, quia diuersus est vtriusque testamenti spiritus, diuersa ratio: ergo filij noui testamenti, Christiani fideles, non debent imitari pia exempla Sanctorum Patrum eiusdem testamenti. Hæc est Caluini consequentia vana & improba. Nos, quum Sanctorum Patrum exempla sequimur, eiusdem testamenti & status Patres sequimur, qui eundem Spiritum acceperunt quem nos; ideoque quum eos imitamur, dici nobis non potest: *Nescitis cuius spiritus estis*. Ac per hoc factum istud Apostolorum nihil prorsus contra fideles Christianos facit, qui Sanctorum Patrum exempla pie ac studiose imitantur. Adiungit alium locum ex Ioan. 4. cap. de Samaritanis, qui suorum Patrum prætextu idololatriam suam fucabant. Sed quum ad eum locum ventum fuerit, ei respondebitur.